

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011440
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112011440.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2014 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obvineného

S. E.,

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom C. F. F., E. XXX, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/82/2013 zo dňa 27. februára 2014

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na S. E. obžalobu 1Pv 592/11 zo dňa 24.08.2012, v ktorej mu kládol za vine, že sa mal dopustiť v bode 1) zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 19.08.2008 vzal úver od spoločnosti Credium a.s. sídlo Praha 1, Vladislavova 17/1390, IČO 25139886 v autobazáre H. T. v Jindřichovom Hradci v Českej republike, kde predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnaní v spoločnosti Autodoprava M. F., čo sa týka dĺžky zamestnania a príjmu a na základe tohto potvrdenia uzatvoril úverovú zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 6.587,38 eur /160.300,- Kč/ na nákup vozidla Opel Zafira e.č. XJX XXXX po zaplatení akontácie a prvých štyroch splátkach prestal úver splácať, čím vznikla škoda spoločnosti B. vo výške 5.688,57 eur /138.428.-Kč/ ; v bodoch 2), 3), 4), 5) prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že 2) dňa 27.04.2009 v Českej republike v Jindřichovom Hradci presvedčil poškodeného D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. U., P. XX, aby na seba uzatvoril úverovú zmluvu so spoločnosťou GE Money Multiservis a.s. na nákup osobného motorového vozidla, ktoré chcel pre svoju potrebu a poškodenému uviedol, že úver bude splácať a úver následne prevedie na svoju osobu, hoci vedel, že nebude mať dostatok finančných prostriedkov, vzhľadom na existenciu svojich predošlých neuhradených záväzkov, na základe čoho pošk. P. uzatvoril dňa 27.04.2009 úverovú zmluvu č. XXXXXXXX s GE Money Multiservis a.s. na čiastku 4.955,69 eur /132.000.- Kč/ v Autobazare vo Veselí nad Lužnicí, čiastka bola na zakúpenie osobného motorového vozidla Audi A6, ktorý si obvinený vzal a dňa 27.05.2009 vozidlo previedol na svoju osobu, ale úver podľa dohody na seba nepreviedol a poškodený P. je povinný úver splácať v 48-mesačných splátkach po 220,416 eur /5.871,- Kč/, čím mu vznikla škoda vo výške 10.579.966 eur /281.808.- Kč/; 3) dňa 01.09.2009 v Jindřichovom Hradci v ČR s úmyslom sa neoprávnene obohatiť, uzavrel ako kupujúci s predávajúcim O.. S. H., nar. XX.XX.XXXX, kúpnu zmluvu na záhradu č. parcely XXX/XX v k.ú. obce U. W., zapísaný na LV č.XXXX v Jindřichovom Hradci s prísľubom vyplatenia kúpnej ceny vo výške

2.346,77 eur /60.000.- Kč/ až po zapísaní prevodu v katastri nehnuteľnosti, pričom v skutočnosti kúpnu cenu nemal v úmysle zaplatiť a ani po zápise v katastri na obv. E., predmetnú sumu poškodenému nezaplatil; 4) dňa 12.10.2009 v Jindřichovom Hradci uzavrel ako predávajúci s kupujúcim A. H., nar. XX.XX.XXXX kúpnu zmluvu na záhradu č. parcely XXX/XX v k. ú. obce U. W. zapísaný na LV č. XXXX v Jindřichovom Hradci, keď pred podpisom zmluvy zaplatil H. obv. E. kúpnu cenu vo výške 1.355,48 eur /35.000.- Kč/, v ten istý deň spoločne podali návrh na zápis do katastra nehnuteľnosti, ale dňa 23.10.2009 obv. E. na základe sfaľšovaného podpisu H. zažiadal o späťvzatie návrhu na vklad, ale kúpnu sumu H. nevrátil, voči zastaveniu vkladu do katastra nehnuteľnosti podal poškodený odpor a na základe toho odporu bola nehnuteľnosť zapísaná na meno poškodeného H.; 5) v dobe, keď prebiehalo konanie na katastri nehnuteľností v Jindřichovom Hradci, vo veci zápisu nového majiteľa p. H., vystupujúc ako majiteľ už predanej záhrady v úmysle sa obohatiť ponúkol predmetnú záhradu na predaj osobe R. P., nar. XX.XX.XXXX a na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.11.2009 prevzal od P. sumu vo výške 1.179,10 eur /30.000.- Kč/ po tom, čo sa poškodený P. dozvedel, že ako majiteľ už nie je písaný obv. E., preto nie je možné vykonať zápis v katastri na neho, žiadal obv. E. o vrátenie vyplatenej sumy, ktorú mu obv. E. vrátil.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 244 ods. 1 písm. d/ Tr.por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. zastavené trestné stíhanie obžalovaného S. E. pre vyššie uvedené skutky, pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Proti tomuto vzneseniu podal písomne v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor. Podľa názoru prokurátora, podmienka pre zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. splnená nebola, pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, nie je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému už právoplatne uložený. Použitie § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. neprichádza do úvahy za situácie, ak by boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr.zák., pretože tieto sú vo vzťahu k § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. špeciálne. Ďalej prokurátor vyslovil názor, že možnosť postupu podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. je logicky vylúčená aj možnosťou postupu podľa § 44 Tr.zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu. Napokon prokurátor uviedol, že v prípade, ak prichádza do úvahy použitie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák., je použitie § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. vylúčené absolútne, pretože trest ukladaný vo zvýšených výmerách nemožno nikdy pokladať za taký, ktorý by zodpovedal kritériu „celkom bez významu“. Pre podporu tohto tvrdenia, prokurátor uviedol, že pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. je trestná sadzba odňatia slobody 3 roky až 10 rokov, pričom po aplikovaní asperačnej zásady je trestná sadzba 8 rokov 2 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. Prokurátor navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obhajca v písomnom vyjadrení navrhol sťažnosť prokurátora zamietnuť, pričom poukázal na nález Ústavného súdu SR, týkajúci sa asperačnej zásady.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa názoru senátu nadriadeného súdu, súd prvého stupňa dôsledne skúmal podmienky pre zastavenie trestného stíhania z dôvodu podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. Svoj záver o tom, že trest, ku ktorému môže aktuálne trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu, popri trestoch, ktoré už boli obžalovanému právoplatne uložené, súd prvého stupňa aj riadne odôvodnil. Poukázal pritom okrem iného na trestné sadzby, ktorých použitie prichádza do úvahy (najmä trestná sadzba odňatia slobody 3 roky až 10 rokov - § 222 ods. 3 Tr.zák.) a podrobne uviedol tresty odňatia slobody, ktoré boli už obžalovanému právoplatne uložené za inú jeho trestnú činnosť (obžalovaný postupne vykonáva tresty odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 7 mesiacov).

Ďalej k vytýkaným chybám v sťažnosti prokurátora, senát nadriadeného súdu uvádza. Je síce možné prisvedčiť prokurátorovi, že pri úvahách o „významnosti, resp. bezvýznamnosti“ trestu podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. nie je možné vychádzať len z trestnej sadzby uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona, ale je nutné vychádzať aj z ustanovení Všeobecnej časti Trestného zákona, ktoré v konkrétnom prípade majú vplyv na „zvyšovanie“ trestných sadzieb. Nemožno však v žiadnom prípade hovoriť o vzťahu špeciality medzi ustanoveniami Trestného zákona (v tomto prípade napr. §§ 42 ods. 1, 41 ods.

2, 44 Tr.zák.) a ustanoveniami Trestného poriadku (v tomto prípade § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por.). Aj keď ich vzájomná podmienenosť pri aplikácii, ako bolo vyššie uvedené v konkrétnom prípade, je nevyhnutná. Nie je však vylúčené, že napriek do úvahy prichádzajúceho zvyšovania trestnej sadzby podľa Všeobecnej časti Trestného zákona, skoršie právoplatne uložený trest odňatia slobody bude napriek tomu dostatočne „vysoký“, aby mohol zodpovedať úvahe o celkovej bezvýznamnosti ďalšieho do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody. Pritom pod pojmom právoplatne uložený trest je nutné považovať aj viac postupne uložených trestov, pričom ich spoločná výmera je v tomto prípade 8 rokov a 7 mesiacov, ktoré má obžalovaný vykonať.

Ak by však obžalovanému reálne hrozilo uloženie trestu odňatia slobody v rozpätí 8 rokov a 2 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace, ako to uvádzal v sťažnosti prokurátor, je nepochybné, že použitie ustanovenia § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. by v tomto prípade bolo nesprávne. Prokurátorovi však zrejme uniklo pozornosti, že aj keby v danom prípade prichádzalo do úvahy použitie § 41 ods. 2 Tr.zák. - asperačná zásada, dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody pri trestnom čine podľa § 222 ods. 3 Tr.zák. vo výmere 3 roky, by zostala nezmenená, pretože platné a účinné ustanovenie § 41 ods. 2 Tr.zák. už neobsahuje príkaz pre súd, aby ukladal trest nad jednu polovicu inak zvýšenej trestnej sadzby (pozri Nález Ústavného súdu SR, sp.zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.